

Kokkolan ammattiopiston opiskelija

Kun sain kuulla mahdollisesta matkasta opettajaltani, tiesin heti lähteväni mukaan koska vastaavanlaiseen kokemukseen ei tulisi mahdollisuutta tulevaisuudessa.

Krakovan kentällä meitä oli vastassa paikallisen koulun rehtorin mies ja yksi opettaja. He tunnistivat heti meidät ja ohjasivat autoon jolla matkasimme viimeisen etapin määränpäähän. Saavuimme palolaitoksen pihaan jossa sijaitsi huoneistot missä tulisimme viettämään seuraavan kuukauden. Palolaitoksen pihassa meitä vastassa oli rehtori ja kaksi englannin opettajaa tulkkeina.

Keskiviikko koitti ja oli luvassa ensimmäinen työpäivä. Kello oli 7.30 ja pomon auto kaartoi pihaan ja lähdimme kohti työmaata, työmaa oli hieman vanha pieni sairaala jossa oli saneeraus menossa. Hakkasimme maalia seinistä, maalasimme, tasoitimme seiniä, saumasimme laattoja ja muuta sen semmoista. Työkalut olivat tosin hieman alkeellisia ja suurin osa töistä tehtiin käsin koska koneita ei ollut kuin muutamia. Työkaverit olivat mukavia ja pystyimme kommunikoimaan heidän kanssaan, vaikka he eivät osanneetkaan englantia. He opettivat puolalaisia sanoja pääsääntöisesti työkalujen nimiä. Ruokailu oli järjestetty paikalliseen pieneen ”ravintolaan” jossa oli oikein hyvää ruokaa joka päivä, melkein aina jonkinlaista pihviä.

Uusia kavereita tuli hyvin paljon ja heidän kanssaan vaihdoimme numeroita ja sähköpostiosoitteita. Vapaa-aikana pelasimme korttia ja vietimme aikaa uusien kavereitten kanssa esim. ostoksia tehden. kävimme suolakaiвокsella, Zakopanessa, Auschwitzissa ja Vavelin linnaa katsomassa. Puola on maana hieno. Ehkä tulevaisuudessa sitten pitää käydä vielä uudestaan.

Suomeen oli mukava tulla takaisin koska pystyi kommunikoimaan ihmisten kanssa suomenkielellä ja oli tutut maisemat. Voisin lähteä samantapaiselle reissulle uudestaan, mutta johonkin lämpimämpään maahan jossa pystyy kommunikoimaan englannin kielellä.

Viimeksi muutettu: maanantai, 24 lokakuu 2011, 13:12